

**Ερώτηση προς
τους Υπουργούς Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης**

Η διαθεσιμότητα, η κινητικότητα, η εφεδρεία και όσες άλλες ονομασίες έχουν δοθεί στις απολύσεις του δημόσιου τομέα, βασίζονται κυρίως στο επιχείρημα της κυβέρνησης περί μεγάλου αριθμού δημοσίων υπαλλήλων. Το επιχείρημα αυτό βρίσκει απήχηση λόγω της αναποτελεσματικότητας και της γραφειοκρατίας του δημόσιου τομέα. Σύμφωνα, όμως με έγκυρα και πρόσφατα στοιχεία, το επιχείρημα αυτό είναι εντελώς αβάσιμο και συνεπώς φαίνεται ότι χρησιμοποιείται με σκοπό την άμβλυνση της κοινωνικής αντίδρασης στην μνημονιακή νεοφιλελεύθερη πολιτική, βασικός στόχος της οποίας είναι η συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους.

Σχετικά με το επιχείρημα του υποτιθέμενου πληθωρικού δημόσιου τομέα, παραθέτουμε τα εξής:

1. Λίγες εβδομάδες πριν την υπογραφή του μνημονίου και τη συνακόλουθη επιβολή περικοπών σε μισθούς, συντάξεις και δημόσιες δαπάνες, η κυβέρνηση υποστήριζε ότι ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων πιθανώς άγγιζε το 1.500.000. Η απογραφή του 2009 όμως κατέγραψε ότι το σύνολο των υπαλλήλων είναι 951.540, συμπεριλαμβάνοντας σε αυτό τους μόνιμους υπαλλήλους, τους υπαλλήλους ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου, τους συμβασιούχους έργου, τους αιρετούς και άλλες κατηγορίες.
2. Σύμφωνα, με την «Έκθεση Ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής» του 2009, στην Ελλάδα, το ποσοστό των δημοσίων υπαλλήλων επί του συνόλου των εργαζομένων είναι 11,4% και αυτό το ποσοστό είναι ένα από «τα 4 χαμηλότερα σε όλη την Ευρώπη» (η Ελλάδα είναι στη 14^η θέση επί συνόλου 17 ευρωπαϊκών κρατών). Ο αριθμός αυτός βαίνει μειούμενος εφόσον, σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, στις 31-12-2012 ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων είχε μειωθεί στις 769.083, δηλαδή κατά 20% σε σχέση με το 2009.
3. Στην ίδια έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αναφέρεται ότι το σύνολο των δαπανών του Ελληνικού κρατικού τομέα σε σχέση με τον πληθυσμό είναι ένα από τα χαμηλότερα στην Ευρώπη. Κατά μέσο όρο την περίοδο 1998-2007, η Ελλάδα διέθετε για δράσεις κοινωνικής προστασίας μόνο 3.530 ευρώ κατά κεφαλήν, ενώ ο μέσος όρος στην ευρωζώνη ήταν 6.252 ευρώ, και αυτό παρα το γεγονός ότι η Ελλάδα είχε μια από τις πλέον άνισες αναδιανομές εισοδήματος με ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο φτώχειας.
4. Το ΔΝΤ εκτιμά ότι η αύξηση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, οφείλεται πλέον κατά κύριο λόγο στην κατάρρευση των φορολογικών εσόδων και στη χαμηλή, συχνά αρνητική, ανάπτυξη, και όχι στην αύξηση δημοσίων δαπανών.

Κατόπιν των ανωτέρω και με δεδομένο ότι το μέγεθος και το κόστος του δημόσιου τομέα δεν είναι η βασική πηγή των ελλειμμάτων, ενώ παράλληλα υπάρχει αυξημένη ανάγκη για κοινωνική προστασία, ερωτώνται ο Υπουργός Οικονομικών και ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης:

1. Με ποιο σχέδιο θα αναδιαρθρώσουν το δημόσιο τομέα, ώστε να βελτιωθεί η παροχή κοινωνικών υπηρεσιών προς όλους τους πολίτες, με το μειωμένο ανθρώπινο δυναμικό του δημόσιου τομέα;
2. Βάσει ποιών μελετών τεκμηρίωσης και αξιολόγησης έγινε μέχρι τώρα η επιλογή για τη διαθεσιμότητα και τη κινητικότητα κατά υπουργείο που οδήγησαν και οδηγούν στις απολύσεις και με ποιο σχέδιο θα αξιολογούνται πλέον οι δομές και οι υπάλληλοι του δημοσίου;
3. Πότε θα προχωρήσει η Κυβέρνηση στην αναδιοργάνωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού και πότε θα αξιοποιήσει τις λίστες πιθανών φοροφυγάδων;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Βουδούρης Οδυσσέας

Μουτσινάς Πάρις

Παραστατίδης Θεόδωρος